

Година XX, број 209
август/септембар 2022.

WWW.LOVCI.RS.COM

Л О В А Ч К Е

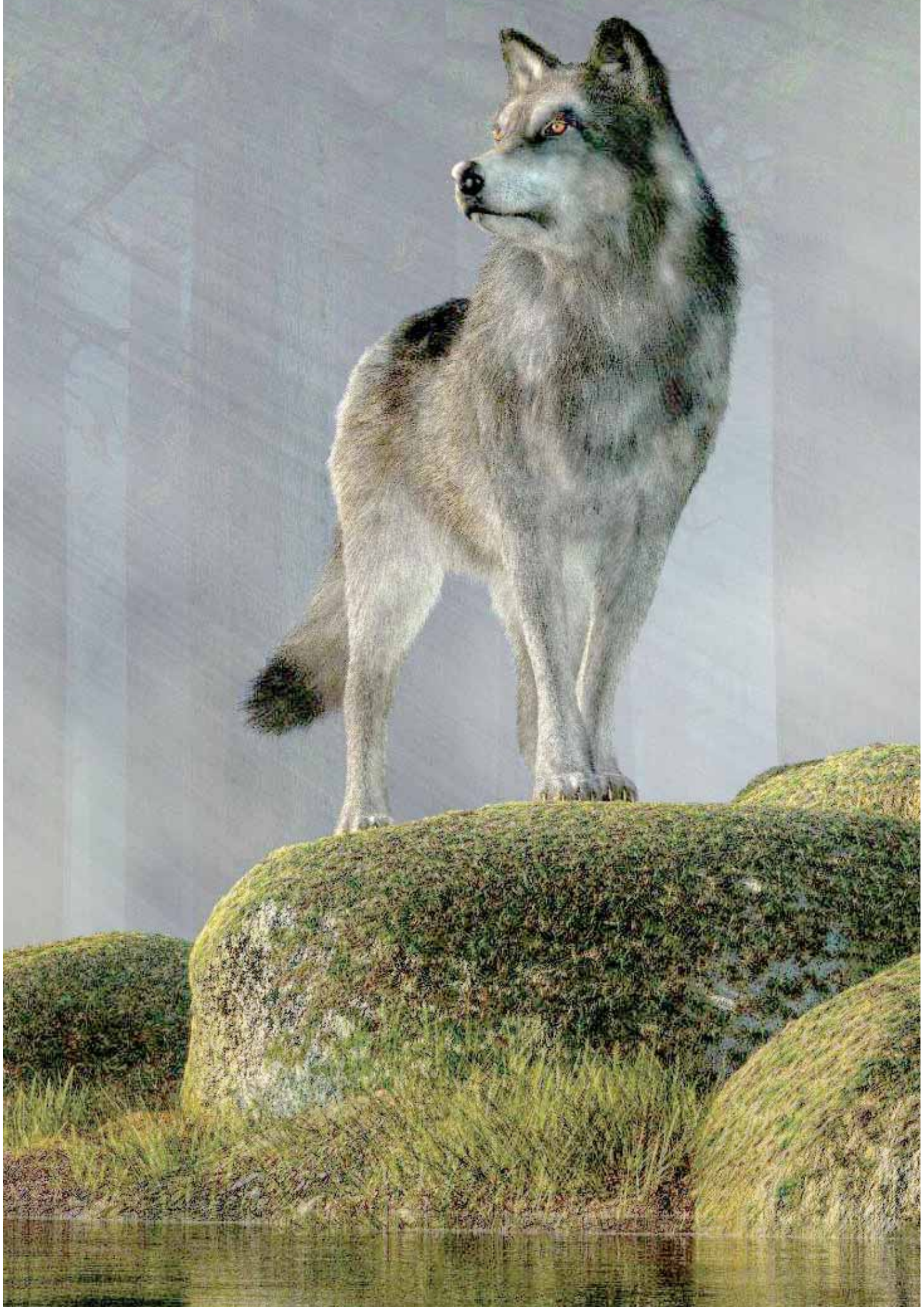

НОВИНЕ

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Предсједник ЛСРС Саво Минић
о развоју ловног туризма

Страна 5

Странци циљају ловишта Српске

НА ДРУГОМ КИНОЛОШКОМ
КУПУ У ДОБОЛУ НАЈУСПЈЕШНИЈИ
ГОСТИ ИЗ СРБИЈЕ

Празник
за очи и
непроцјењива
едукација

Страна 16

МИТАР СТЕВАНОВИЋ,
ЧЛАН ЛУ "СОКО" ИЗ КОЗЛУКА
Колекционар научне
литературе и трофеја

Стране 12 - 15

ДИВЉА СВИЊА - ЛОВ, ЗАШТИТА И КОРИШЋЕЊЕ

Пробирним одстрелом до стабилних популација

Стране 8 и 9

ЛОВАЧКИ
САВЕЗ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
АКТИВАН НА САЈМОВИМА

Представљени
сви адути
нашег ловства

Страна 10

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Година XX, број 209, август/септембар 2022.
Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/243-400, факс: 055/243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
www.lovacrs.com
Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић

Главни и одговорни уредник Душан Репија

Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Степановић, Драшко Росић, Здравко Илић,
и Душан Репија, представник "Гласа Српске"

Комисија за информисање Ловачког савеза РС:
Војо Степановић, предсједник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак
и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"

Лист излази једном у два мјесеца
Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постају претплатници "Ловачких новина"

Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07,
од 9. маја 2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под
бројем 512.

У Доњем Црњелову код Бијељине, окупило се више хиљада учесника на овогодишњем сабору ловаца Републике Српске, који је организовао Ловачки савез Републике Српске, Ловачка регија Семберија и Мајевица и Ловачко удружење "Црњелово".

Поред домаћина и великог броја ловаца из цијеле Републике Српске, својим присуством манифестацију су увеличали и нови предсједник Републике Српске Милорад Додик, као и други гости из свих сфера друштвено-политичког живота.

У оквиру манифестације одржан је велики број спортских дисциплина, као што су Републички куп у гађању летећих мета, такмичење у гађању луком и стрижелом, затим такмичење у прављењу ловачког паприкаша, бацање камена с рамена, надвлачење конопца, смотра ловачких паса, лажијада и др.

МИНИЋ ПОНОСАН НА ПУШТАЊЕ У РАД ИНФОРМАЦИОНОГ СИСТЕМА

На завршној вечери манифестације, присутним учесницима обратио се предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић, истакавши значај оваквих манифестација за развој ловног туризма Републике Српске те изнио и тренутне активности у раду овог савеза, посебно наглашавајући пуштање у рад Информационог система ловства у Републици Српској који је јединствен у цијелом региону, затим се осврнуо и на дозначена средства Владе Републике Српске која ће и ове године бити пласирани корисницима ловишта путем аплицираних пројеката у износу од скоро 400.000 КМ.

Додик је истакао да ће Влада Српске наставити и даље да подржава рад ЛСРС, те је истакао да је

САБОР ЛОВАЦА ОДРЖАН У ГОРЊЕМ ЦРЊЕЛОВУ

Додик обећао још већу подршку Савезу

Нови предсједник Српске позвао је ловце да буду окупљени и солидарни око Републике Српске, те да ће у наредном периоду пружити максималну подршку доношењу новог закона о ловству

понасан на све оно што су ловци постигли својим радом. Позвао их је да буду окупљени и солидарни око Републике Српске, те да ће у наредном периоду пружити максималну подршку доношењу новог закона о ловству. Додао је да ће бити настављен континуитет подршке ловства уз значајно повећање финансијских средстава која ће

Милорад Додик и Саво Минић

у наредним годинама бити издвојена за овај

сектор.

Манифестација је завршена пригодном свечаношћу на којој су проглашени побједници такмичења у свим категоријама, те је уз ловачку трпезу и музику организована и богата ловачка томба.

Одобрено 400.00 КМ

Уочи сабора одржана је редовна сједница Управног одбора Ловачког савеза Републике Српске. На дневном реду сједнице разматрано је девет тачака, међу којима информација о успостављању Информационог система за ловство, затим проблеми у вези са штетама од дивљачи и над дивљачи, као и информација о одржаним ловачким испитима и набавци ловачке обуће за ловочуваре.

Присутним члановима достављена је информација о одобреним средствима Агенције за аграрна плаћања у укупном износу од 399.000 КМ, а која ће и ове године бити додијељена корисницима ловишта на основу програма који су корисници ловишта аплицирали на објављени позив. Констатовано је да постоје поједина ловачка удружења која се нису пријавила на овај позив. Генерални секретар ЛСРС Живојин Лазић упознао је присутне да је до септембра 2022. ловачки испит положио 1.001 кандидат.

Крис Џексон из САД
уловио медвједа у
ловишту ЛУ "Лисина"

Предсједник ЛС РС Саво Минић
о развоју ловног туризма

Странци циљају ловишта Српске

Лов на вука и медвједа је веома актуелан у ловиштима Рибника и околине, док су ловишта на дивокозу активна у Херцеговини, а лов на срнадаћа је заступљен у свима крајевима Српске, рекао Минић

Д а је ловни туризам све популарнији, потврђује и чињеница да све већи број иностраних ловаца посјећује и лови у ловиштима у Српској.

Саво Минић, предсједник Ловачког савеза Републике Српске, у разговору за "Независне новине" је рекао да Српска на терену има огроман капацитет који нуди страним ловцима – од саме инфраструктуре до понуде ловишта.

- Сви туристи који лове у нашим ловиштима су одушевљени -

рекао је Минић.

Према његовим ријечима, тренутно је највише појединачних долазака.

- У наредна два мјесеца очекујемо да кроз наша ловишта прође више од 300 страних ловаца - ка-

же први ловац Републике Српске.

Како каже, ловци који посјећују Српску имају капитал и када виде којим потенцијалом располажу наша ловишта они на најбољи начин у својим земљама презентују капацитете које имамо.

Највише страних ловаца који лове у ловиштима широм Српске долазе из Србије, Хрватске, Мађарске, Њемачке, Аустрије и Словеније.

- Досад су туристи у нашим ловиштима одстријелили стотине

препелица и 11 медвједа - рекао је Минић.

Када је ријеч

ловиштима која највише бирају страни ловци, то су она у Рибнику, Шипову и једном дијелу Мањаче, док су у источном дијелу РС веома популарна ловишта у Фочи и Вишеграду.

- Лов на вука и медвједа је веома актуелан у ловиштима Рибника и околине, док су ловишта на дивокозу активна у Херцеговини, а лов на срнадаћа је заступљен у свима крајевима Српске - рекао је Минић.

Како каже, Српска има огроман потенцијал у ловном туризму који може постати један од њених главних амбасадора.

Он је рекао да је велики број иностраних ловаца заинтересован за лов у Српској, али проблем је не-реализација СИТЕС конвенције.

Наиме, због нереализације СИТЕС конвенције страни ловци не могу да изнесу трофеј који улове у БиХ, а према Минићевим ријечима ускоро се очекује завршетак формално-правног дијела и признавање ове конвенције која ће много значити ловцима.

**СИТЕС КОНВЕНЦИЈА
УСКРО БИ ТРЕБАЛО
ДА ЗАЖИВИ**

- Ми желимо да што прије дође до примјене ове конвенције, а Република Српска је спремна у потпуности на њену примјену, јер испуњава све неопходне услове - рекао је Минић.

Како истиче, сталним улагањем у ловишта побољшавају се услови за све ловце, па тако и за иностране.

- У посљедње четири године у ловишта широм Српске инвестирано је више од два милиона КМ. Усавршили смо ловну инфраструктуру која може да задовољи потребе и иностраних туриста - рекао је Минић.

Како каже, у ловиштима Српске су најатрактивнији срнадаћ, медвјед, дивокоза и вук, а врло атрактиван је и лов на препелицу.

Саво Минић

ЛОВ ДИВЉЕ СВИЊЕ ЈЕДАН ОД
НАЈАТРАКТИВНИЈИХ У ЗИМСКИМ МЈЕСЕЦИМА

Кљове - трофеј и успомена

Сјекачи могу израсти до 28 цм дужине, према наводима из Ловачког приручника. На нашим просторима највеће кљове имао је вепар који је одстријељен на планини Проклетије 1969

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Дивља свиња је најраспрострањенија дивља животиња из реда папकारа на нашим просторима. Лов ове врсте дивљачи један је од најатрактивнијих, а посебно када се изводи са псима гоничима у зимским данима који нам предстоје.

Дивља свиња је сваштојед или омнивор. Више од 90 одсто исхране је биљног поријекла. Само не-

колико процената исхране чине ларве, глисте и мишеви, а веома ријетко птице и младунци сисара.

Поред тога што је лов увијек непредвидив и захтијеван трофеј ове дивљачи представља сан сваког ловца.

Мужјак дивље свиње се назива вепар и има изразито развијене очњаке (кљове) које н а з и в а м о брусачима (у горњој) и сјекачима (у доњој вилици).

Вепрови користе очњаке за борбу против других вепрова. Борба се одвија непосредно пред парење. Кљове су изузетно оружје које се користи у борби против преда-

тора, али и за усмрћивање плијена. Иако је широко увријежено мишљење веп-

пар кљове не користи у процесу исхране за ровљење земљишта, нити за уситњавање хране.

Једна од значајних карактеристика јесте то да кљове непрестано расту, али се и троше. Сјекачи долазе у контакт с брусачима одржавајући оштрину. Такође, вепар оштри очњаке од стабла дрвећа те их на тај начин одржава у функцији. Веома су ријетки случајеви да дође до закључавања очњака што доводи до смрти вепра.

НАСТАВЉАЈУ ДА РАСТУ И НАКОН ОДСТРЕЛА ВЕПРА

Кљове вепра су веома цијењен трофеј. Сјекачи могу израсти до 28 цм дужине, према наводима из Ловачког приручника. На нашим просторима највеће кљове имао је вепар који је одстријељен на планини Проклетије 1969. године, а оцијењене су са 142,30 ЦИЦ поена.

У стручној литератури може се наћи податак да кљове настављају "расти" и након одстрела вепра. Због тога често пуцају па је препорука да се премазују парафином да би се на тај начин сачувале.

Приликом обраде трофеја брусаче је лако извадити из горње вилице након откувавања. С друге стране, сјекаче је потребно извадити гурањем унатраг у вилицу. При томе неопходно је обратити пажњу да се сјекачи не униште, јер се њихове 2/3 налазе у доњој вилици.

На крају, прије причвршћивања на дашчицу, препорука из литературе је да се шупљине кљова наполе воском свијеће, а да се на дашчицу залијепе силиконом или везицама. Употреба љепила би довела до пуцања вриједне и тешко стечене успомене.

Убрзани технолошки развој ставио на велики испит ловачку свијест

Да ли смо довољно етични у лову?

За оваква теренска возила готово да нема препрека у природи

GPS огрлица и радио-веза постали готово неизоставан дио ловачке опреме

ћи" јаким теренским возилом правац GPS сигнала којег шаље пас у праћењу дивљачи? Да ли је етично јавити колеги ловцу из сусједног ловишта да је GPS сигнал пса који "гони" дивљач изашао из граница једног ловишта те се креће кроз друго ловиште? Да ли је етично да колега ловац из сусједног ловишта, не стигавши да пресијече дојављени правац GPS сигнала, на тај правац пусти свог одморног пса са GPS огрлицом? И гдје је овом лову крај? Крај је на мјесту одстрела изморене и изнемогле дивљачи!!!

Да ли се након наведеног сценарија запитамо која то јединка дивљачи има шансу или "спортску срећу" да преживи спој техно-

логије и ловачке неетичности, а поготово у ловиштима са већом густином ловаца по јединици површине?! Наравно, нити једна! Да ли се запитамо након оваквог лова колико ће јединки остати у ловишту и шта ћемо "сутра" ловити?! Да ли се запитамо шта ће се десити ако девастирамо матични фонд дивљачи?! Вјероватно не!

Наравно, немогуће је и неоправдано тражити од ловца да се суздржи од употребе савремених технологија у лову на дивљач, али с пуним правом се може тражити "буђење" ловачке свијести, те прилагодити степен употребе савремених технолошких рјешења до етичког нивоа, што је вјероватно изазов за многе ловце.

Мањак етике у споју са технолошким достигнућима готово да не оставља шансу дивљачи, поготово у ловиштима с већом густином ловаца по јединици површине

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@gmail.com

С убрзаним технолошким развојем друштва у цјелини, сусрећемо се и с напредним техничким рјешењима која нам знатно олакшавају обављање готово сваког посла у нашој свакодневици.

Полуаутоматско оружје све чешће у употреби

Наравно, ова рјешења искорак су правила и у сфери ловства и данас су саставни дио наше ловачке опреме. Ријетки су данас ловци који не посједују радио-везе и GPS огрлице за своје псе гониче, али такође је и велики број ловаца који посједују ноћне оптичке уређаје, затим ласерске даљиномјере, али и дронове с термалним камерама.

Сва наведена опрема додатно је подржана јаким теренским возилима за која готово да и нема препрека у природи. Уколико свему наведеном додамо још и све чешћу употребу полуаутоматског ловачког оружја, заиста остаје пи-

тање о вјероватноћи преживљавања дивљачи у овој спортској дисциплини.

КРАЈ ОВАКВОГ ЛОВА НАЈЧЕШЋЕ НА МЈЕСТУ ОДСТРЕЛА ИЗМОРЕНЕ И ИЗНЕМОГЛЕ ДИВЉАЧИ

Наравно, немогуће је оспорити значај GPS огрлица у обуци, праћењу и чувању ловачких паса гонича, али да ли је употреба GPS сигнала у функцији праћења пса који гони дивљач етична? Да ли је етично "слушати" број лавежа пса на дисплеју GPS уређаја, а затим "пресе-

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@gmail.com

Уеликом броју наших ловаца, када говори о лову, искључиво мисли на дивљу свињу, те готово цијелу годину врши припреме за почетак зимске сезоне, односно за лов дивље свиње (набавка и тренинг паса гонича, набавка и поправка теренских возила, куповина моторола и огрлица за праћење кретања паса и друго), занемарујући при томе све остале врсте лова, на примјер лов фазана, зеца, дивље патке, шумске шљукке, препелице, лисце, шакала и др.

Због тога није никакво изненађење да у једном брдском ловишту, које у свом основном ловном фонду има фазанску дивљач, не пронађете нити једног пса птичара. Горе наведено је засигурно утемељено на атрактивности лова на дивљу свињу који се на нашим теренима углавном врши групним ловом, пригоном. Ова врста лова пружа ловцу посебан доживљај, препун изненађења и адреналина, али који неријетко доводи ловца на саму границу личне безбједности. Истовремено, овакав начин лова је са узгојног становишта "стихијски", са веома често далекосежним посљедицама по матични фонд популације, јер се у већини случајева не бира грло које ће бити одстријелено.

С обзиром на наведену атрактивност лова дивље свиње, те велику заинтересованост за ову врсту лова, јасно је да корисник ловишта има потребу да интензивно и одрживо газдује дивљом свињом да би својим ловцима, али и ловцима гостима могао понудити лов ове врсте дивљачи и тиме остварити значајне приходе.

Међутим, гајење дивље свиње није нимало лак и једноставан задатак који се ставља пред узгајивача, односно корисника ловишта. Овдје се на првом мјесту намеће потреба обезбјеђивања довољне количине квалитетне прехранбене основе, која ће задржати дивљу свињу током цијеле године у ловишту, уз смањење штете на пољопривредним усјевима. Истовремено, одржавање повољне полне и старосне структуре један је од најважнијих задатака. Насупрот узгајивачу стоје и климатске промјене, као и ширење ареала дивље свиње на рачун запуштених пољопривредних имања и угашених села, што често доводи до појава да се дивље свиње срећу непосредно уз дворишта преосталих кућа, чинећи им штету на уситњеним пољопривредним

парцелама, које су неријетко основни извор egzистенције преосталог сеоског становништва. Ова појава је нарочито присутна у вријеме године без урода шумског сјемена, али и изражених периода без падавина и са високим температурама.

Биологија дивљачи

Да би се успешно гајила дивља свиња, потребно је на првом мјесту познавати биологију ове врсте дивљачи, а затим и начине коришћења. Дивља свиња, која egzистира на нашим просторима, има уску и танку тијело, изражено савијено кичму, троугласту главу и дуге ноге, што је чини веома витком и спретном. У предјелу плећке крмача достиже висину до 80 цм, док вепар достиже висину и до 110 цм. Витке и дугачке ноге се завршавају са четири прста и добро развијеним папцима. Предња два прста су веома јака, док су задња два закржљала. Код хода, а нарочито у трку, свиња на меканој подлози оставља јасан траг дугих прстију. Тијело је обрасло чекињама које су на потиљку и леђима дуже. На јесен јој нарасте густа и мекша длака, што заједно са поткожним салом представља одличну топлотну изолацију. Боја чекиња доста је неуједначена и веома је често тешко дати прави опис боје, која варира од жућкасте до мрке, сиве или црне. Уопштено важи да су дивље свиње у источним предјелима Европе свјетлије у односу на западне предјеле, због чега се код нас често може чути назив за дивљу свињу "црна дивљач".

Тек рођена младунчад по леђима и боковима су смеђекуте боје, са свијетлосмеђим и тамносмеђим уздужним пругама. Преко љета боја изблиједи, па су у јесен једнобојни, бојом слични старим свињама, али са смеђим нијансама на боковима. Код појединих јединки ноге су готово црне, глава је тамнија од тијела, док су уши најтамније. Уши су доста велике, са јаким мишићима који им служе за свестрано окретање, тако да их свиња окреће на све стране, подиже и спушта и тиме прецизно прати све шуме и њихов извор.

Исхрана и чула

Дивља свиња је сваштојед. Хра-

Прихрана

Прихрану дивљих свиња треба вршити и у зимском периоду, када је због ниских температура земљиште површински залеђено или прекривено дубоким снежним покривачем. За допунско прехранивање и прихрањивање дивљих свиња потребно је предвидјети годишње по једном грлу:

Дивља свиња - лов, заштита и коришћење

Пробирним одстрелом до стабилних популација

Гајење дивље свиње није нимало лак и једноставан задатак који се ставља пред узгајивача, односно корисника ловишта

ни се храном и биљног и животињског поријекла. Ларве и коријење радо ријући проналази у земљишту, остављајући за собом огромне изрване површине, познате као ровотине. У томе јој помаже троугласта глава са дугим рилом које се завршава носницама (рилна плоча). Рило је јако, мишићаво, док је доња вилица врло покретљива и јака.

Најразвијеније чуло код дивљих свиња је њух. Најбољи доказ за наведено јесте непогрешиво проналажење хране испод лишћа или у земљи, гдје долази до жира, буквице, кестена, тек посијаног кукуруза, гомоља, инсеката, ларви, али и гнијезде мишева. Дивље свиње препознају и мирис различитих људи. Тако је доказано да свиња препознаје мирис шумског радника или особе која је храни. Сљедеће развијено чуло је слух. Ловци то знају, па се покушавају шућати што нечујније. Често се стари вепар спасава захваљујући правременој реакцији након пуцкетања граници. Сматра се да дивља свиња разликује звукове, тако да је ријеткост да не примијети шумове који је доводе у опасност. Дивље свиње немају нарочито развијен вид, али то не утиче на њихово понашање. Поље вида је мање него код других врста дивљачи, а опасност прате лаганим померањем главе. Зато је могуће примаћи се дивљим свињама веома близу ако је погодан вјетар. Вјероватно се у оку ствара слика која није оптички оштра. Сматра се да дивље свиње не разликују боје, али за то још не постоје чврсти научни докази. Утврђење је способност разликовања различитих свјетлосних вриједности. Створени оптички утисак код дивљих свиња разликује се од људског, као црно-бијела фотографија. Црвено изгледа као сиво у различитим јачинама, зато се и слабије примјећује у сивој позадини. Плава боја

им дјелује као црна, а свијетложута као бијела. Та мртва, безбојна слика повећава код свиња опрез при сваком покрету, те веома лако уоче свако кретање или приближавање. Тако се слабије развијен вид дивље свиње може искористити за избор боје одјеће за лов. На примјер, у Канади, Америци и неким нордијским земљама обавезна је сјајна црвена боја која је прописана због безбједности, за дивље свиње је видљива као безбојно сива, за разлику од тамнозелене која иступа из свјетлијих, жућкастих и свијетлосмеђих тонова боје. О чулима дивље свиње сажето се може рећи: дивље свиње живе у свијету различитих појава, које мало распознају слухом, а још мање видом. Зато је њихово најважније чуло њух. Дивља свиња по својим чулима, прилагодљивости и способности памћења и учења од мајки, спада у најинтелигентније животињске врсте. Познавање особина дивљих свиња за узгајивача није само важно за гајење већ и за предузимање мјера за спречавање штете. Врло је важно поштовање правила да у сличним ситуацијама различите животиње реагују различито. Тако, на примјер, младунче одмах по рођењу тражи сису. Међутим, већ на почетку прво је тражи на мајчиној глави, затим на врату и леђима. Тек након неколико неуспјелих покушаја проналази млијечне жлијезде и од тада их сваки наредни пут непогрешиво проналази. Ово је засновано на урођеном инстинкту тражења и памћења. Вепар, који живи самотњачки, тек се касно у јесен придружи крду ради парења и са такмацима се бори за наклоност крмача, чиме показује урођени полни нагон.

У прољеће, крајем марта или у априлу, дивље свиње са младунчадима из ове и прошле године почињу живот у већим или мањим

крдима у којима нема вепрова. Такво крдо живи у заједништву до сљедећег парења, а понекад и дуже. За вријеме лета од крда се одвоје веприћи у другој години живота који тиме почињу самотни живот. Често у мањем, властитом крду живе двије или три крмаче у другој години живота, нарочито оне тјелесно развијеније. Дакле, од крда се прво одвајају мужјаци у другој години живота, што се и уклапа у њихов каснији животни ритам. Младе крмаче су "друштвеније", а често живе у заједничком крду са крмачама различитог узраста које су их опрасиле и својим сестрама које су оплођене већ при завршетку прве године живота. Прасад су увијек уз мајку. Заједно остају и у случају губитка мајке и тада се заједно спасавају од неизвјесне судбине. У мирнијим подручјима или за вријеме ловостаја обично су крда бројнија, а при чешћем узнемиравању мања. Поткрај године крда се смањују и због одстрела. У нашим приликама крда броје од 10 до 30 грла. У доба доброг уroda жира и шумских плодова крда могу бити и бројнија. У сваком крду се налази урођена законитост. При томе је социјално угроженији вепар, док су годишњаца потчињени крмачама, а свима њима су потчињена прасад и назимад. Дивље свиње су најактивније ноћу иако по природи нису ноћне животиње, него их на то присиљавају честа узнемиравања. Дању леже укупане у густој, једна до друге, а нарочито зими. Највише леже на топлијим, сувим сунчаним мјестима, у завјетрини. Иако се за дивље свиње веже појам о великим

миграцијама у потрази за храном, у изворној природи ове врсте је вјерност станишту уколико оно пружа довољно квалитетне исхране, уз обезбијеђен мир. Дакле, за ширину њеног животног простора пресудан је степен узнемиравања, могућност избора простора за дневни одмор, те удаљеност мјеста на којем налази довољну количину квалитетне хране.

БИЛА И ОСТАЈЕ ВЕЛИКА ШТЕТОЧИНА ПОЉОПРИВРЕДНИХ УСЈЕВА

Почетак парења дивљих свиња зависи од прехранбених прилика, прије свега од уroda шумског дрвећа и грмља. У новембру, децембру и јануару оплоди се 85 одсто свих крмача. Прво се паре старе крмаче и то крајем новембра и почетком децембра, док је средином децембра врхунац парења двогодишњих крмача. Супрасност крмача траје од 112 до 120 дана. Крмача напушта крдо обично неколико дана прије прашења и за то вријеме припрема брлог од грања, суве траве, лишћа итд... Свиња обично коти стојећи са јаким напетим леђима и косим испруженим репом, па понекад лежи на боку. Одрасла, више од три године стара крмача нормално опраси од шесторо до осморо прасади, а двогодишња готово упула мање, односно од троје до шесторо прасади. Порођај траје више сати, а младунчад почињу да сисају убрзо по доласку на свијет. Прасићи по рођењу одмах виде, а обрали су дла-

ком и заштитно обојени. Првих дана крмаче често хране младунчад, готово сваког сата. Прасад сисају од три до четири мјесеца.

Дивља свиња је свејед. Дакле, храни се храном биљног, али и животињског поријекла. Анализом желудачног садржаја утврђено је да је у погледу биљне хране најзаступљенији онај тип који преовладава у одређеном подручју. Тако је код свиња у западној, средњој и источној Европи од пољопривредних култура забиљежено највеће учешће кромпира, зоби, кукуруза, ражи и пшенице. На анализираних 200 желудаца одстријељених дивљих свиња у Холандији (Бруидерник 1977) утврђен је сљедећи садржај свих желудаца: у 72 одсто жито, у 37 одсто бујад, у 30 одсто буквица, у 24 одсто борове иглице, у 24 одсто храстово, борово и лишће боровнице, у 24 одсто коријење дрвенастог и зеластиг биља, у 20 одсто кора и младице, у 60 одсто сисари, у 45 одсто инсекти, у 27 одсто кишне глисте. Установљено је да је животињска храна нађена у чак 86 одсто испитаних желудаца.

Дивља свиња јесте и остаје велика штеточина пољопривредних усјева. Крда дивљих свиња у стању су да пољопривредним произвођачима причине праву пустош. Обавезу корисника ловишта је да штету од дивљих свиња сведе на што мању мјеру. Ова штета нарочито је изражена у периоду дозријевања пољопривредних усјева, а посебно кукуруза и кромпира, па је потребно дивље свиње у том периоду појачаном прехраном на хранилиштима задржати што даље од пољопривредних усјева.

Групни лов неријетко доноси штету

Лов дивље свиње убраја се међу најбешче ловачке доживљаје који су данас још могући. Због тога и не чуди велика опсесија ловаца овом врстом. Могући разлог за наведену констатацију лежи у чињеници да се никада не зна гдје ће се и када доживјети успех. Познато је да је код сваког лова дивље свиње, осим среће, неопходно и знање, искуство и упорност. Најчешћи вид лова дивљих свиња код нас је групни лов пригодном уз употребу паса. Код оваквог начина одстрел је углавном стихийски, ловци врло често не размишљају или немају времена да детаљно осмотре јединку прије одстрела, због чега настају велики губици у категоријама које са узгојног становишта нису за одстрел. Нажалост, честа је пракса да поједине групе лове све док не буде одстријељена и посљедња јединка затечена на терену, без обзира на пол и старост. У овој неетичности велики савезник су GPS огрлице на псима.

Према научним подацима, опти-

мална структура одстрела популација дивљих свиња, која обезбјеђује трајност газдовања, јесте сљедећа: од 100 јединки за одстрел, 84 одсто су прасад и назимад, а само 16 одсто су старија грла. Нажалост, у групном лову веома често се пуца на свако грло које наиђе, не водећи рачуна о узгојним мјерама. Тако се често дешава да одстријељена буде највећа дивља свиња у крду, односно крмача водиља, што заиста чини велику штету матичном фонду конкретне популације. Али морамо бити свјесни чињенице да се у заједничком лову, у којем понекад учествује и неколико десетина ловаца, мора наћи барем један ловац који ће погријешити при избору јединке за одстрел.

Велика је штета одстријелити три-четири године старог вепра. Такво поступање је нерентабилно и личи на жетву зеленог жита. Овакав начин лова доводи до тога да у већини ловишта имамо популације у којима се осјећа недостатак зрелих, искусних и са узгојног становишта најзначајнијих јединки оба пола. Старе крмаче које, како је и речено, на свијет доносе највећи број прасади су ријетке, као и зрели вепрови. Због тога у овим популацијама доминирају младе крмаче, као и млађи, полно једва сазрели вепрови. Управо у овом сегменту узгоја задаци корисника ловишта су најважнији.

Избор грла за одстрел

Правилност избора грла за одстрел вепра једино је оправдана код зрелих јединки. Овом циљу једино се може одговорити чувањем средњодобних јединки. Насупрот наведеног, морамо бити свјесни да је утврђивање старости дивљих свиња у природи веома тешко, а при самом лову готово и немогуће. На примјер, ако двије године досљедно одстрелујемо само прасад и назимад, све остале јединке ће постати двије године старије, а крмаче јаче и искусније, те ћемо имати могућност да у трећој години пуцамо на вепрове старе четири-пет година. Наравно, ова мјера захтијева досљедну сарадњу свих корисника ловишта у окружењу. Међутим, селекција старости грла према њиховој тежини је такође непоуздан модел, јер су забиљежени случајеви да трогодишња крмача у децембру тежи свега 50-60 килограма, а добро развијен годишњак достигне тежину и до 70 килограма. Једино рјешење за овај проблем је строги одстрел према величини, односно крупноћи јединке, какав је спроведен у Словенији у периоду 1986 - 1988. и који је дао одличне резултате. Наиме, донесена је наредба да је забрањено пуцати на физички развијена и крупнија грла, док је у лову дозвољено пуцати само на ситније и физички слабије јединке.

ЗНАСТЕ ХРАНЕ	60 КГ
СОЧНЕ ХРАНЕ	20 КГ
ХРАНЕ ЖИВОТИЊСКОГ	30 КГ

Ловачки савез Републике Српске активан на сајмовима

Представљени сви адути нашег ловства

Сајам у Бијељини отворила председница Републике Српске Жељка Цвијановић која је истакла да је он одавно изашао из регионалних оквира, те изразила задовољство бројем излагача

Ловачки савез Републике Српске, заједно са 243 друга излагача из области пољопривреде, лова, риболова и екологије, представили су се на јубиларном 20. Међународном сајму "Интерагро 2022" Бијељина, који је свечано отворила председница Републике Српске, Жељка Цвијановић.

Она је истакла да је овај сајам, на којем излажу учесници из десетак земаља, одавно изашао из регионалних оквира, те је изразила задовољство и чињеницом да је Сјеверна Македонија партнер овогодишњег сајма.

Поред председнице Републике Српске, на церемонији отварања сајма присутним учесницима су се обратили и Сташа Кошарац, министар трговине и економских одно-

са у Савјету министара БиХ, министар пољопривреде у Влади Србије, Бранислав Недимовић, Игор Мировић, председник Покрајинске владе Војводине, Борис Пашалић, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске, Љубиша Петровић, градоначелник Бијељине и Ратомир Драганић, директор предузећа "Град"

Сајам у Новом Саду

Ловачки савез Републике Српске представио се и на 54. Међународном сајму лова, риболова и екологије у Новом Саду. Овогодишњу сајамску халу красило је 620 трофеја изложених на штандовима више од 100 излагача из Србије, Мађарске, БиХ и Аустрије, због чега засигурно овај сајам спада у ред највећих у регији. Посјетиоци су током пет дана имали прилику да се на штанду ЛРС упознају и с ловством у Српској, те да од делегације предвођене генералним секретаром савеза Живојном Лазићем, добију све потребне информације.

које је организатор сајма.

"ИНТЕРАГРО" СЕ СВРСТАВА У ГРУПУ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ ПОЉОПРИВРЕДНИХ МАНИФЕСТАЦИЈА У РЕГИОНУ

Током првог дана трајања сајма све присутне личности из друштвено-политичког живота Републике Српске и Србије посјетили су изложбени простор Ловачког савеза, те су у пријатној атмосфери разговарали с делегацијом савеза на челу с председником Савом Минићем и генералним секретаром Живојном Лазићем. Највише разговора било је на тему развоја и унапређења ловства, као привредне гране која има изузетан потенцијал у Републици Српској. Сви посјетиоци имали су прилику да се поближе упознају с активностима овог савеза, као и потенцијалом који има овдашње ловство.

Сајам "Интерагро" у Бијељини сврстава се у групу најзначајнијих пољопривредних манифестација у региону, а посјетиоци су током три дана имали прилику да виде понуду опреме и производа из области пољопривреде, лова, риболова, и др.

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЈОВИЋ - БРКО 36

ДЕВЕТСТО ДВАДЕСЕТИХ

Једино подручје у нашој Краљевини које још нема свој ловачки савез је Црна Гора. Средишњи ловачки савез у Београду и надлежно Министарство шума и рудника воде активност код Инспектората шума и Великог жупана на Цетињу да се и тамошња ловачка удружења што скорије организују у савез за Црну Гору. „Посавски ловац“ бр. 9 за 1927. год.

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

Након што је краљ Александар ловио дивокозе у Дивој Грабовици, за њега је 20. новембра 1932. године планиран лов на брдске јаребице камењарке на Буску код Мостара. Како је ловиште тешко проходно, предсједник мостарског ловачког друштва Душан Маринковић имао је тежак задатак да организује лов за већи број високих гостију. Познато је да се камењарке пред хајкачима брзо дижу и лете попут стријеле раширених крила низ падину тако да треба завидно ловачко умјеће за њихов одстрел. На Бусак је најприје стигао директор дворских ловишта Г. Димник са својим персоналом, да би нешто касније пакард-лимузином приспјело и Његово Величанство Краљ у пратњи кнеза Павла, министра Јефтића и енглеског посланика Хендерсона, као и други високи гости. Сви су били добро расположени и ускоро, по већ утврђеном распореду, лов поче. Прву дигнуту јаребицу од стране хајкача обори Г. Хендерсон, а потом су се дизала бројна јага. Цијела линија пуца, а јаребице падају док их пси ревносно доносе. Иако је први пут ловио камењарке, Краљ је показао завидну вјештину у гађању. По окончању лова на Буску, Величанство је било врло задовољно и радо је разговарао са мостарским ловцима, нудећи их цигаретама „Вардар“ из обичне, ручно прављене, дрвене табакере. После се ловило и у ловишту „Криж“, гдје је осим

јаребица било и доста зечева. По окончању и овог лова надомак Јелачићевог хана, резултат је био солидан: око 80 камењарки, неколико шљука и доста зечева. Његово Височанство се најсрдачније захвали, са свима поздравима и обећа да ће поново доћи. Овај лов са својим краљем на мостарске ловце је оставио дубок утисак.

„Ловачко рибарски вјесник“ бр. 10 за 1934. год.

Краљ у ловишту Дива Грабовица - јесен 1932.

Ових дана навршило се 90 година од горе поменутог лова у Буску код Мостара и 88 година од трагичног марсељског атентата, када су усташе, ратно бугарског терористе, прекратиле живот ратног хероју и великом државнику - краљу Александру. Овај владар је по свему био најклеветанија личност наше новије историје, па тако искривљену слику многи неупућени и данас имају пред собом. Клеветали су га фашистички Берлин, Рим, Беч и други ревизионисти, затим совјетска Москва због помоћи присталицама царског режима, на домаћем терену на њега су се обрушавали силним лажима обреновићевци, те разни шовинисти и сепаратисти, а о усташама и комунистима не треба ни говорити. Оно што ми као ловци треба да знамо је чињеница да је краљ био велики за-

штитник ловишта и дивљачи уопште, предани покровитељ ловачких организација, монарх који је великим личним залагањем обновио многа ратом девестирана ловишта, дижући их на свјетски ниво. Скроман и несебичан, никад није јурио високопентиране трофеје да би се тим медаљама китио на међународним изложбама, као што су чинили многи владари прије и после њега. Мишљење већине савременика - ловаца поклапа се са оцјеном К. Шалера, управника државног ловишта у Беољу, који је за краља рекао: „Неизмјерно је волио природу, склањао се у њу као у цркву, да би прикупио нову снагу и надахнуће за велика дјела... Више га је радовала животна врева и узгој у његовим ловиштима, него статистике и рекорди које баш није волио.“ Памте га и као врло срдачног, једноставног човјека, који се није либио да се у свему понаша као обични сеоски ловац. Поводом годишњице његове смрти преносимо неколико стихова из pjesме „Наш мртви Краљ“, настале одмах после атентата, аутора др Анђелиновића, хрватског ловног функционера и публицисте: „... Ко нас је повео, браћо, из ропства на поље славе? / Ко је на цареве Скопље најпрви побио стег? / Ко је кроз албанске кланце и преко гробнице плаве / Орлове изнео беле на вечни триглавски снег... / Плачите браћо и сестре! Поспите пепелом косе. / Плачите ратници стари, неку суза није вас срам / Мртвог носе нам Краља, мртвог витеза носе... / Плачите!... Проплако са нама и тврди хладни је кам...“ (ДМБ)

ДЕВЕТСТО ПЕДЕСЕТИХ

Годишњи одстрел зеца у БиХ износио је 1939. године око 150 хиљада јединки, док се после рата тај број кретао од свега 30 000 до 60 000 примјерака. Узимајући у обзир да у БиХ сада имамо 8-9 хиљада ловаца, то износи 4

до 6 зечева по једном ловцу. То је наравно недовољно, а посебно је питање зашто је број зечева и њихов одстрел за само једну деценију толико опао.

„Ловачки лист“ бр. 4 за 1957. год.

Када је у питању цјеновник по којем страни туристи - ловци могу вршити одстрел у БиХ, он за ову годину изгледа овако: медвјед 1000 до 1500 америчких долара, дивојарац 25-100, срндаћ 10-80, дивља свиња 10-34, тетријаб 10, лештарка 4, камењарка 2, зец, фазан, патка, гуска и шљука 1 УСД.

„Ловачки лист“ бр. 3 за 1957. год.

ДЕВЕТСТО ШЕЗДЕСЕТИХ

Гина Симатовић је једина жена у невеликом ловачком друштву. Редовно учествује у свим акцијама заједно са својим колегама. Недавно је учествовала и у одстрелу медвједа месождера, који је наносио велике штете сточарима. Заједно са мужем Душаном била је на чеки и надала се да ће управо она пуцати на ову звјерку. То се умало и догодило, јер је подигнути медвјед кренуо право ка Гининој засједи, али је у задњи час скренуо са тог правца на њено велико разочарење.

„Ловачке новине НС“, 1.12. 1968. г.

ДЕВЕТСТО СЕДАМДЕСЕТИХ

Бањалучко ловачко друштво располаже са 93 хиљаде хектара ловишта на простору Мањаче, Чемернице, Крчмарице и другим теренима, гдје се води доста рачуна о прирасту дивљачи и „освјежавању крви“. Недавно су купили и у ловиште пустили 150 живих зечева од Ловачког друштва „Просара“ из Босанске Градишке и 1000 фазанских пилића из новосадске фазанерије. По ријечима Ђура Ђурића, секретара бањалучких ловаца, тиме ће се знатно побољшати бројно стање ове дивљачи, које је било у опадању.

„Ловачке новине НС“, 1. април 1972. г.

Митар Стевановић, члан ЛУ "Соко" из Козлука

Колекционар трофеја и научне литературе

Мало који ловац у приобаљу Дрине се може похвалити ризницом ловачких трофеја, али и богатом спортском каријером као овај 36-годишњак из Тршића код Зворника

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

М

итар Стевановић, члан ЛУ "Соко" из Козлука код Зворника, иза себе има успјешну спортску каријеру испуње-

Репрезентативац Српске у каратеу

На грудима Митра Стевановића засијала су многа одличја освојена на разним такмичењима у каратеу, гдје је такође имао успјешну каријеру. Био је вишегодишњи репрезентативац Републике Српске у овом спорту, а наступао је за више карате клубова са ових простора - Српски соко из Зворника, Штокан из Лознице, Ипон из Прњавора, неколико година је носио кимono новосадског Нафтагаса.

- За карате сам везан од своје 11 године. То је спорт који ми је пуно дао. Упознао сам многе људе, стекао бројна пријатељства и остварио незаборавна путовања - прича Стевановић, који је највећи успјех остварио на Свјетском првенству у каратеу са репрезентацијом Републике Српске 2011. године у Либерцу у Чешкој, када је заузео треће мјесто. Носилац је и сребрне медаље на Европском првенству у Београду, а био је и првак Републике Српске у својој конкуренцији. Својевремено, као јуниор, на Европском купу у Италији, окитио се златном медаљом. Спортиста општине Прњавор био је 2010. године, док је данас успјешан спортски радник.

ну бројним медаљама, ловачким и риболовачким трофејима. Овај професор спорта и физичке културе својим примјерним понашањем прави је узор младим генерацијама.

Карате, лов и риболов су три његове љубави. Од малих ногу, у свом родном селу, дружио се са ловцима и одлазио у природу. Рођен је 1986. године и као десетогодишњак, са рођацима и комшијама, пожелио је да крене у природу да би видио како изгледа дружење са старијим људима. Био је наоружан, каже, дјечијом радозналошћу и чињеницом да ће бити "главна фаца" међу својим другарима којима ће моћи причати како је то изгледао његов први радни дан са правим ловцима.

Касније се све одвијало како је желио. Бројао је дане, мјесеце и године да стекне услове за полагање ловачког испита. Љубав према спорту креирала је, послуже завршетка основне и средње школе, његов даљи пут на плану школовања. Уписао се на Факултет спорта и физичког васпитања и завршио га у року, да би у међувремену био и спортиста за примјер.

- Одувијек сам волио природу,

УСКОРО ЋЕ ОБАВИТИ ПРВУ ПУБЛИКАЦИЈУ ИЗ ОБЛАСТИ ЛОВСТВА

ријеке и планине, тако да сам од раног дјетињства заволио и дивљач која је обитавала у нашем крају, посебно у приобаљу Дрине, на које је наслоњено и моје село - прича Стевановић.

Након положеног испита, од-

носно неопходног стажирања, Митар је почео да доноси и прве трофеје. Било их је, каже, безброј. Некада се дивио својим старијим другарима због њиховог улова, а сада је дочекао да њему честитају на вриједним трофејима. Оне основне вриједности лова, наглашава, његује од почетка своје активне каријере.

- Суштина лова није убијање дивљачи. Увијек сам се тога придржавао. Много љепши и угодни-

ји доживљај је боравак и уживање у природи. Зворничко подручје је идеално за лов, од богатства разних врстама животиња и птица, до конфигурације терена каква је мало гдје присутна - казује Митар, који поседује и чланску карту сусједних удружења у регији Бирач, у Осмацима и Шековићима, а једно вријеме је био и члан ЛУ "Игришта" из Власнице.

Посјетио је многа ловишта у Републици Српској, али у Србији,

Црној Гори и Македонији. Што се тиче ловачких авантура, каже, живио је у ловиштима Старе Херцеговине, прије свега на подручју општине Фоча, затим у Дрвару и Дрнићу код Босанског Петровца, у Федерацији БиХ, ловио је на подручју Прњавора, уз ријеку Саву код Орашја, Доњег Жабара, Шамца, у околини Бијељине и семберским насељима.

Често лови и у Војводини, у познатим ловиштима као што су Ворново, на обронцима Фрушке горе, затим у Моровићу, атрактивном ловишту препознатљивом по изузетним примјерцима високе дивљачи, као што су европски јелен, срна, јелен лопатар и дивља свиња.

Омиљени лов му је био и на Комовима, у Црној Гори, али и у другим ловиштима у тој држави, гдје је са својим пријатељима ловцима најчешће ловио срнећу дивљач и дивље свиње, али и дивокозе, шљуке и разне врсте ја-

ребица. Упознао је и ловачке предрјеле Македоније, посебно у околини Струмице. Са многих ловачких дестинација враћао се са вриједним трофејима.

ВЕЋ НА ПОЧЕТКУ КАРИЈЕРЕ ИМАО СРЕЋУ ДА ОДСТРИЈЕЛИ ВУКА

- Ловио сам сву дивљач нашег поднебља. Сан сваког ловца је да одстријели вука. Мени се на почетку ловне каријере остварила та жеља, када сам 2007. године у ловишту ЛУ "Комић" из Милића одстријелио вука - прича Стевановић, додајући и да се прије неколико година, на подручју Дрвара, нашао у непосредној близини ове звијери, али вук није дао шансу овом младом ловцу да пуца.

- Излетио је испред нашег аутомобила, блиски сусрет трајао је само пар секунди. Надам се да ћу

имати још прилика да надмудрим вука, јер је то посебна врста дивљачи на нашим просторима, трофеј до којег се најтеже долази - казује Стевановић.

Лов на дивокозу је посебна страст и изазов за сваког озбиљнијег ловца. Ко није видио силуету дивокозе на стијени, посебно у предвечерје љетног дана, тај не зна шта је љепота дивље природе. Митар је један од ријетких ловаца са ових простора који је имао срећу и снагу да се вере по литицама којима хода ова дивљач.

- Дивокоза је украс дивљине, оне љепоте која је за човјека скоро неосвојива, тајанствена, посебна и недоступна на свој начин. То је дивљач која настањује тешко приступачне терене, попут кањона и литица те је самим тим лов ризичан и скопчан са одређеним опасностима за ловца. Опет, с друге стране, привилегија је имати трофеј дивокозе - напомиње Стевановић, додајући да је до сада одстријелио пет дивокоза на подручју Црне Горе и Македоније, као и у Националном парку "Дрина" код Сребренице.

У колекцији ловачких трофеја које издваја овај узорни ловац је и европски јелен, кога је одстријелио у комерцијалном лову, почетком септембра ове године, у чувеном ловишту "Кућине", надомак Вишњићевога, у општини Шид, којим газдује Јавно предузеће "Војводина шуме".

- Био је то јединствен осјећај, који треба сваки ловац да доживи. Лов на европског јелена је посебан, нарочито у вријеме парења јеленске дивљачи. Имао сам прилику да слушам ту њихову рик, када ови шумски цареви због

љубавног зова губе опрезност, заузети међусобним надвикивањем риком и борбама за женке - говори Стевановић.

Додаје да се лов изводио у касним вечерњим сатима, међутим, тога дана Митар и његова ловачка дружина нису имали среће да пуцају у жељено грло. Било је, каже, прилика, али на нишан није изашао јелен који би задовољио профитну вриједност. Лов се наставио наредног дана. Овог пута срећа је послужила младог ловца из околне Зворника.

- Успио сам у раним јутарњим сатима да одстријелим европског

Риболов

Митар са уловљеним сомом од 36 килограма

Међу три Митрове љубави је и риболов. Са ријеком Дрином у вези је од седме године.

- Уживам на обали Дрине, поред њених брзак, посебно овдје у нашем Тршићу - казује Стевановић, који је члан СРД "Бистро" из Зворника.

На потезу од Брањева до Полома те на Зворничком језеру највише воли да пеца рибе из породице грабљивица, као што су сом, буцов, штука, а у његовом "мередову" често заврше и младице, смуђеве, кленови...

Мирноћом и на само њему својствен начин својевремено је из ријеке Дрине, код Тршића, до обале извукао и "приземљио" сома који је био тежак 36 килограма и дугачак 184 центиметра.

јелена, чија се вриједност процјењује на основу ЦИЦ поена. Јелен је оцијењен са 167,80 поена, тако да му је мање од три поена недостајало да буде у бронзаној медаљи - казује Стевановић, подсећајући да је у овом познатом сремском ловишту ловио и дивље свиње и шакале, чија је експанзија присутна и на том подручју.

У међувремену је стекао и лиценцу за оцењивање вриједности уловљених ловачких трофеја, а до сада је стручно бодовао бројне примјерке. Тренутно, каже, пише књиге из области ловства, а у скорије вријеме очекује да објави прву публикацију. Такође, посједује око 600 разних публикација, књига и часописа, научне литературе из области лова и риболова.

Наглашава да је ловство специфична привредна грана, коју

треба добро познавати. Сматра да ловство Републике Српске биљежи позитиван тренд, наводећи да Ловачки савез посљедњих година предузима изузетно добре потезе, да би још више афирмисао ову област. - Значајна средства, захваљујући сарадњи Савеза и ресорног министарства Владе Српске, се слију на рачун ловачких удружења, која имају слободу да аплицирају за разне пројекте да би побољшали ловну инфраструктуру у својим ловиштима - истиче Стевановић, уз напомену да би у удружењима требало да буде више стручних људи на неким одговорним функцијама.

Стевановић је тренутно председник ловне секције у Тршићу, а прошле године био је и на челу матичног удружења у Козлуку. Упра-

во за вријеме његовог руковођења урађено је обиљежавање граница ловишта "Сокола", постављени панои на улазу, односно излазу из ловишта, као и саобраћајни знакови који упозоравају возаче на могућност појављивања дивљачи на овдашњим саобраћајницама.

- Радили смо и на обнављању постојеће, али и изградњи нове ловне инфраструктуре у нашем ловишту које се простире на око 15.000 хектара. Такође набавили смо 500 комада фазанске дивљачи те обогатили ловиште са 50 комада зечева - подсећа Стевановић на неке од активности које је реализовао док је био председник ловачког удружења из Козлука.

У лову је, како каже, потребно знање, искуство, срећа, али и добра организација. И најмањи непо-
требни шум може да осујети све

Ловачка соба

Митар Стевановић посједује богату колекцију ловачких трофеја. Откако је са 18 година положио ловачки испит почео је да скупља трофеје дивљачи коју је одстријелио. У родитељској кући у Тршићу једна просторија је претворена у својерсну ловачку ризницу.

- Посједујем своју ловачку собу, гдје чувам бројне трофеје. Ту се могу наћи трофеји одстријељених срдњаћа, дивљих свиња, вука, дивокоза, јелена лопатара, шакала и друге врсте дивљачи. Долазе моји пријатељи да би погледали ову колекцију, а под сводовима родитељског дома често се дружим са својим колегама ловцима, гдје планирамо нове ловне активности - каже Стевановић, откривајући да му је жеља да богатој колекцији придружи и трофеје медвједа и муфлона.

Прилику за то очекује већ наредне зиме, када, како каже, планира да иде у лов на муфлону у Србију, на подручје Неготинске крајине, односно у околину Суботице или на Фрушку гору.

планове. Ипак, ма колико све било детаљно испланирано, у лову се увијек може очекивати неочекивано и то је онај жар који тиња у грудима многих ловаца и који никада не гаси њихову љубав према лову.

Откако је окачио пушку на раме, скоро сваке недјеље са ловцима одлази у природу да храни дивљач, одржава ловиште од штеточина и ужива у одстрелу. Одлазак у лов је незамислив без његова, како каже, четири вјерна друга. Ријеч је о ловачким псима, један је њемачки краткодлаки птичар са којим лови ситну дивљач, с обзиром на то да му је, како каже, лов на птице и ситну дивљач посебна пасија. Преостала три кера су српски тробојни гоничи, са којима претежно лови дивље свиње.

- Пас је веома битан помоћник сваког ловца. Добро трениран и добро обучен може нам у старту гарантовати добар улов. Данас нема доброг ловца без доброг пса, а то је познато сваком истинском заљубљенику у природу, дивљач и узбуђење које носи лов - наглашава Митар Стевановић, са биографијом искреног ловца, заљубљеника у природу и дивљач, који не живи од лова, али живи за лов!

На другом кинолошком купу у Добоју највише успјеха имали гости из Србије

Увјерени смо да је ово такмичење најбољи начин едукације ловаца о култури облачења и обучености и сарадњи с његовим љубимцем - псом, што на крају даје једну општу слику нивоа ловачке етике

У организацији Кинолошког удружења "Прим. др Зоран Јањушевић" из Добоја 23. октобра одржан је други Ловно-кинолошки куп у Добоју, а највише успјеха имали су гости из Србије.

Учествовало је 11 такмичара из Србије, Хрватске и БиХ, а конкуренција је била врло јака, са чим се сагласио и кинолошки судија из Србије Емил Ђорђевић.

Такмичили су се пси седме FCI групе и то њемачки краткодлаки птичари, њемачки оштродлаки птичар, епањел бретон и енглески сетер. Уз ријечи добродошлице домаћина Ведрана Божичковића у ресторану "Рибарска прича" дочекали су сви такмичари и гости, а потом су извучени такмичарски бројеви.

Ловачка правила Ловно-кинолошког купа "Свети Хуберт", којих се ловци морају придржавати прије, за вријеме и после лова, постављена су ради безбједности ловца, а, наравно, и ради безбједности свих других учесника лова. То је и својеврсна провјера сарадње ловца и његовог помагача пса, са задатком да дођу до улова. Свакако да је ово дисциплина која прецизно одражава стање ловне кинологије птичара (седме FCI групе), посебно њихове радне оспособљености. Оцјењује се ловна култура, култура облачења и опремљеност ловца.

- Човјек и пас су ловци. Пас без ловца у ловишту је луталица, а и човјек без пса у ловишту је ништа друго до човјек луталица - изјавио је Божичковић.

Ловац у ловишту мора бити прописно обучен, у одјећи која је обавезно тамније зелене боје (не војна и нека друга униформа), те имати шешир (не качкет), чизме, можда вјетровку или кишну кабану, висак за фазана, писак за пса, ловачку торбу у којој су канап, ножић и остала опрема. Пушка увијек мора бити преломљена и празна. Све вријеме у лову мора се бринути о безбједном руковању оружјем.

Приликом уласка у ловиште ловац треба да скине шешир и да, по правилима "Св. Хуберта", представи судији себе или екипу за коју наступа и то све документује члан-

Празник за очи и непроцјењива ЕДУКАЦИЈА

ском картом. Показује и опрему којом располаже, а представља и свог помоћника пса. Пасмину документује родовником. Тек када му судија дозволи улазак у ловиште, он ослобађа свог пса са повоца. Кретање ловца и пса треба да је примјерено терену који претражују. Мора се водити рачуна о конфигурацији, вјетру, роси и растињу, најбоље је у цик-цак, али да се пас креће до линије пуцања.

Ловац и његов помагач пас имају прилику да пронађу два фазана тако што пас треба правилно да уђе у марку, маркира у складу са својом пасмином.

Сваки покрет ловца и пса пажљиво прате судије, које биљеже буквално сваку радњу. Током 20 минута претраге и лова ловац може да освоји максимално 100, а пас 50 поена.

По завршетку лова ловац се одјављује судији са псом поред ноге и тек тада је за њега лов завршен. Увјерени смо да је ово такмичење најбољи начин едукације ловаца о култури облачења и обучености и сарадњи с његовим љубимцем - псом, што на крају даје једну општу слику нивоа ловачке етике.

- Ова манифестација је веома захтјевна, а с друге стране, сигурно најпрестижнија у овом нивоу и

једина је тренутно у Републици Српској. Свакако да треба више ловство усмјерити кроз бројне едукације и уско повезати са ловном кинологијом, јер лов је свакако незамислив без употребе паса. Задовољство је било угостити све такмичаре, а посебно што овај куп носи назив по једном од наших најуспјешнијих такмичара који, нажалост, није више међу нама, Славку Јовичићу, и комплетна манифестација је у част његовом

имену - истакао је Божичковић.

Када се сумирају резултати свих 11 такмичара, само четири пса су освојила бодове, најбољи је био водич Дејан Ракичевић из Србије са псом Лија од старог хрasta, њемачки краткодлаки птичар. Иза њега се пласирао Андрија Блажевић из Хрватске са псом Пако фон Маркхвелд, док је трећи био Елвир Велић из Сарајева са псом Гари Гаринча Дунавски. Водич Мисолав Вученовић из Србије са псом Лејди Гага од легета завршио је на четвртм мјесту.

Терени су били више него идеални за само такмичење као и временски услови, а организатор је обезбједио и фазане из вјештачког узгоја фазанерије "Баре" који су, по оцјени свих присутних, врхунског квалитета. По завршетку такмичења, те након сумирања резултата извршено је проглашење три најбоље пласираних пса, а том приликом пехаре најбољим водичима је уручила супруга покојног Славка Јовичића. Организатор овом приликом посебно захваљује Кинолошком савезу Републике Српске који је помогао организацију, као и Ловачко удружење "Фазан" Добој те спонзору Ветеринарској станици "Липљак трејд" из Добоја.

**ПАС БЕЗ ЛОВЦА
У ЛОВИШТУ ЈЕ ЛУТАЛИЦА,
А ЧОВЈЕК БЕЗ ПСА У
ЛОВИШТУ ЈЕ НИШТА
ДРУГО ДО ЧОВЈЕК ЛУТАЛИЦА**

Јединствен јубилеј обиљежен у Градишци

"Просара" прославила вијек постојања

У историјским документима пронашли смо јасне, писане трагове с прве оснивачке скупштине Ловачког удружења из 1922. године. Тада је чланарина износила десет круна, рекао Плотан

У Градишци је у недјељу 30. октобра, а поводом 100 година од формирања Ловачког удружења "Просара" одржана свечаност на којој је уручено је више похвала, повеља и других признања ловачким секцијама те удружењима из сусједних општина и држава.

Овом приликом пред неколико стотина званица наглашено је да Ловачко удружење "Просара" представља узоран колектив богате традиције, који је дјеловањем од једног вијека битно допринио настанку и развоју организованог ловства.

У историјским документима пронашли смо јасне, писане трагове с прве оснивачке скупштине Ловачког удружења из 1922. године. Тада је чланарина износила десет круна. Утемељитељи и добротвори имали су много веће обавезе. Статус добротвора је добијао ко уплати 800 круна, а утемељивача 400 круна - подсетио је Ненад Плотан, садашњи председник удружења.

Дарко Тулум и Ненад Плотан

Први председник био је Илија Матаруга, потпредседник Јосип Мајић, секретар Ибрахим Февзи Алагић, благајник Драгутин Крадохвил, а одборници Крешимир Ђурковечки и Јово Кењало. Послије Матаруге, удружењем су председавали Акик Алагић, Душан Кевих, Танасије Гаковић, Милорад Радаковић, Рушид Мисимовић, Љупко Ковачевић, Мухарем Курбеговић, Хусо Демо, Драган Котур, Саво Глувић, Милан Драгељевић. Статус добротвора

стицао је прилогом од 800 круна, а утемељивача 400 круна. Тадашње друштво дјеловало је кроз скупштинску и управни одбор, доносило годишњи прорачун, одржавало редовне и ванредне сједнице скупштине, која је имала тачно одређене надлежности. Од дисциплинских одредби постојала је само једна у тадашњем статуту.

Ако се појави каква размирица међу члановима у погледу друштва, онда једна или обје странке могу тражити часни суд. Има ли мјеста суду или не одређује одбор. Ако има мјеста суду, онда свака странка изабере између чланова по двојицу судија, а судије изабере петог члана као председника. Што тај суд ријеши вриједи, те нема апелације - гласила је та одредба.

За вријеме Другог свјетског рата удружење је престало са радом и прво окупљање ловаца десило се 1946. године у селу Елезагићи, када

је извршењу лова присуствовало 40 ловаца.

У току посљедњег рата удружење је престало с радом те је након доношења Закона о ловству 1994. године група ентузијаста, старих чланова удружења личним средствима и радом предузела активности на активирању и очувању објеката и опреме и поново покренула рад удружења, обнављања регистрације, аката, матичне књиге.

Сада "Просара" газдује ловиштем од 28.000 хектара с 500 чланова у шест секција. Посједује ловачки дом у центру града, ловачке куће у Козинцима, Бистрици, Ламинцима те закуп у Цимиротима и Орахови. Удружење је добитник многих признања у БиХ и бившој Југославији за организационе заслуге и акције на унапређењу ловства и уређењу ловишта, набавци дивљачи...

**ТОКОМ 100 ГОДИНА
УДРУЖЕЊЕ ИМАЛО
13 ПРЕДСЈЕДНИКА**

Плакету поводом овог јубилеја Плотану је уручио Дарко Тулум, председник Скупштине Ловачког савеза Републике Српске. Свечаности су присуствовали и представници ловачких удружења и савеза Србије, Хрватске и Македоније.

ЛУ "Просара" има организовану ловочуварску службу с два професионална ловочувара, два службена возила и бројне органе који дјелују волонтерски. Ово друштво убраја се у ред рекордера ловачких удружења по уносу фазанске дивљачи. Чини то још од 1965. године, а према подацима од тада је у ловиште унесено око 160.000 одраслих фазана.

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

У ловној регији Бирач у пуном жеку је сезона лова на дивље свиње. Са терена, готово сваког викенда, стижу информације о успјешном лову на "гараве" животиње.

У ЛУ "Игришта" из Власенице, које у пет секција окупља око 230 чланова, такође је успјешно започео лов на, како овдје кажу, најдоминантнију дивљач. Према ријечима Марка Тодоровића, председника ловачког удружења, ловна сезона је отворена у недељу, 9. октобра, када су ловци, у својим групама, по тачно утврђеном плану, организовали ловне изласке и одстрел дивљачи.

- У нашем ловишту, које се простире на 23.000 хектара, има доста дивљих свиња. Годишњим планом је предвиђен одстрел 40 комада, а сезона лова траје до краја јануара, с тим што ће се од нове године лов одвијати без ловачких керова - казује Тодоровић, који је други мандат на челу власеничких ловаца.

На почетку ловне сезоне посебно срећне руке били су ловци из секције Доњи Залуковик, из групе "Јовићи". У једном дану одстријелене су три дивље свиње, а срећне руке били су Милош Павловић, те Милутин и Горан Јовић.

СРЕЋНЕ РУКЕ БИЛИ ЛОВЦИ ИЗ СЕКЦИЈЕ ДОЊИ ЗАЛУКОВИК

У ЛУ "Игришта" посљедњих година учинили су много на обогаћивању ловишта и заштити дивљачи. Захваљујући добром газдовању, као једном од примарних задатака овдашњих ловаца, поред повећања бројности, све је више и квалитетнијих примјерака дивљачи. Посебно се то односи на дивље свиње и срнећу популацију. Природа је на овим просторима заиста била издасна подаривши богат фонд дивљачи, али и ловци су водили бригу о ловним подруч-

Узгој и заштита дивљачи

Узгој и заштита дивљачи су међу примарним задацима власеничких ловаца. Редовно се одвијају акције на прихрани дивљачи и изношењу хране у ловиште, што је, како кажу у ЛУ "Игришта", утицало на раст фонда дивљачи, посебно дивље свиње, као и задовољавајући број срнеће популације. - Сваке године, посебно у зимском периоду, изнесемо око пет тона кукуруза и двије до три тоне кланичног отпада на мрциниште како би дивљач могла да преживи у периоду ниских температура и хладног времена - истиче Голић, додајући да су овдашњи ловци засијали и два дунума јечмом и дивљим кромпиром - чичоком ради што успјешније прихране дивљачи и смањења штета на пољопривредним посједима.

Добар улов на почетку ловне сезоне

Ловци из Власенице успјешно отворили ловну сезону

У дану одстрије три "дивљачи"

Годишњим планом предвиђен одстрел 40 комада, док сезона лова траје до краја јануара наредне године

јима, шумама и дивљачи.

- Све је већи број дивљачи, посебно племените за чије бројно стање су понајвише заслужни наши ловци - наглашава Тодоровић, додајући да је ово удружење препознатљиво и због добре организације, гдје влада ред, дисциплина и поштовање ловачке етике.

Ловачка етика, дабоме, подразумева да посао ловца није само да лови, него да се бави узгојем и заштитом дивљачи те да се селективним одстрелом постигне квалитетна популација дивљачи. То се најбоље показало и у минулој сезони лова на срнећу дивљачи.

- Наши ловци одстријелили су три срдњаћа високе вриједности - каже Млађен Голић, секретар ЛУ "Игришта". Ради се о трофејима у златној, сребрној и бронзаној медали, што говори о богатству ловишта којим газдује ловачко удружење из Власенице.

Овдје подсећају да је и у прошлогодишњој ловној сезони одстријељен срдњаћ високе вриједности, чији је трофеј био у сребрној медали.

- Поносни смо што у нашем ловишту имамо овако квалитетну врсту дивљачи, чија је популација достигла оптималну бројност и

Ловна инфраструктура

ЛУ "Игришта" сваке године улаже значајна средства у инфраструктурне објекте, изградњу ловачких чека, хранилишта и других објеката потребних једном ловишту.

- Изградили смо три високе чеке на локалитетима Церске, Горњег Залуковица и Кљештана те поставили двије аутоматске хранилице у рејону Симића, на локалитету Рогојевина, као и предјелу изнад Горњег Залуковица - казује Млађен Голић.

низовао комерцијални лов.

Голић каже да је завршена изградња високе чеке за комерцијални лов медвједа. Овај ловно-технички објекат налази се у рејону Јеловика, на обронцима Игришта, а у непосредној близини је и мрциниште, гдје се обезбјеђује храна за дивље свиње и медвједе.

- Примјећено је да у нашем ловишту има до 10 примјерака мрког медвједа. Ове године имамо планиран комерцијални лов једног медвједа како би обезбједили средства за накнаду штете коју медвједе причињавају пољопривредним газдинствима, нападајући стоку, воћњаке и сандуке са пчелама - објашњава секретар ЛУ "Игришта".

У ловишту власеничких ловаца присутни су и шакали, лукави предатор који се изузетно добро сналази у густом и трновитом растињу, одакле напада племениту дивљач.

- Шакали постају перманентна опасност за наше ловиште. Све су бројнији и агресивнији, тако да смо предузели активности на уништавању ових предатора. На годишњој скупштини нашег удружења, на приједлог начелника општине Власеница Мирослава Краљевића, иначе председника Скупштине ЛУ "Игришта", одлучено да се из општинског буџета са 100 КМ стимулишу ловци за сваког одстријељеног шакала како би се поспјешио лов ових предатора - истичу челни људи власеничког ловачког удружења.

Лову на дивље свиње

"Илић џака"

квалитет - наводи Голић, додајући да је био дуг пут до стварања популације која ће моћи да изнедри трофеје ове вриједности.

ЗАВРШЕНА ИЗГРАДЊА ВИСОКЕ ЧЕКЕ ЗА КОМЕРЦИЈАЛНИ ЛОВ МЕДВЈЕДА

Иначе, власенички плато богат је разноврсном врстом дивљачи, а поред срнеће популације и дивљих свиња, овдје гравитира и неколико примјерака мрког медвједа, а присутни су и вукови, та-

ко да се пружају значајни потенцијали за комерцијални лов, који би, сматрају у ЛУ "Игришта", могао бити додатни извор прихода за развој и унапређење ловства на овим просторима.

- У посљедње вријеме доста радимо на стварању услова за развој комерцијалног лова с обзиром на то да општина Власеница располаже богатим природним ресурсима погодним за ловни туризам - наглашава Голић, те подсећа да је у предјелу Игришта, једном од бисера природе, успостављена зона узгојно-заштићеног ловишта како би се орга-

Секретар и председник ЛУ "Игришта"

Зборованье у Рудом окупило ловце из многих крајева Србије и БиХ

СЈАЈНО ДРУЖЕЊЕ ПОСЛИЈЕ ГОДИНА ПАУЗЕ

Изузетно је велики значај ловаца у очувању и заштити природних љепота наше општине, што је препознала и Влада Републике Српске значајним улагањем у опрему за видео-надзор ловишта и прихрану дивљачи

ПИШЕ МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Домаћини овогодишњег зборованья ловаца ЛУ "Варда" из Рудог била је секција Бијело Брдо. Више од двије стотине ловаца, њихових колега из Прибоја, Вишеграда, Чајетине, Ужица, Сарајева и других крајева БиХ и Србије дружило се протеклог викенда у прелијепом природном амбијенту Раванаца на планини Варда.

У оквиру првог дана зборованья одржане су ловачке игре у дисциплинама мали фудбал, надвлачење конопца и испијање пива. Прво мјесто у малом фудбалу, у конкуренцији седам екипа, освојили су ловци из секције Рудо

предвођени капитеном Иваном Дробњаком. Они су у финалу побједили екипу секције Бијело Брдо резултатом 4:1.

У дисциплини надвлачења конопца било је веома неизвјесно у скоро свим мечевима. Побједу је однијела екипа Ловачке групе Старо Рудо, док је најбржи у испијању пива био Дарко Зековић.

Након завршетка спортских игара дружење је настављено уз музику. Присутне ловце и њихове госте у име секције Бијело Брдо поздравио је Мирко Тотић и пожелио свима пријатно дружење и угодан ручак. Он је истакао да је ово традиционално зборованье које је накратко било прекинуто због пандемије вируса корона, али да се уз подршку и помоћ Ловачког удружења и општине Рудо тради-

НАБАВЉЕН ДРОН ЗА НАДЗОР И КОНТРОЛУ ЛОВИШТА ШТО ЋЕ ОЛАКШАТИ РАД ЛОВОЧУВАРСКЕ СЛУЖБЕ

ција наставља.

Зборованью ловаца присуствовао је начелник општине Рудо, Драгољуб Богдановић. Он је у разговору с ловцима истакао да је ЛУ "Варда" једно од најстаријих организација грађана на територији Рудог.

- Изузетно је велики значај ловаца у очувању и заштити природних љепота наше општине што је препознато и од стране Владе Републике Српске значајним улагањем у опрему за видео-надзор ловишта и прихрану дивљачи. Општина Рудо у

наредном периоду настојаће да помогне развој ловног туризма који је у замаху на просторима наше Републике - истакао је Богдановић.

Предсједник ЛУ "Варда" Рудо Срђан Миковић навео је да зборованье ловаца има велики значај за локалну заједницу, јер су се на Раванцима окупили ловци из многих крајева БиХ и Србије.

- Овдје смо прије свега због дружења. Након двије године карантина ово је била јединствена прилика да се обнове старе везе и створе нова пријатељства између ловаца. За наредни период предстоји нам отварање зимског дијела сезоне. Ту прије свега мислим на отварање сезоне у лову на дивљу свињу почетком октобра. Такође, планирамо организовање ловачке забаве у Рудом - рекао је Миковић.

На крају, он је закључио да ловци посебно настављају свој рад на заштити и очувању дивљачи и природе. У ту сврху набављен је дрон за надзор и контролу ловишта што ће умногоме олакшати рад ловочуварске службе.

Миковић је истакао изузетну сарадњу с Владом Републике Српске и општином Рудо који су помогли пројекте реновирања ловно-техничких објеката који ће се користити у сврхе ловног туризма.

Финале првенства у гађању летећих мета

Домаћин великог финала првенства БиХ у гађању летећих мета у дисциплини трап био је Стрелачки клуб "Таргет" из Брчког, а екипа Стрелачког клуба "Семберија" освојила је прво мјесто и оборила државни рекорд са 324 погођене мете.

Власници старог рекорда били су стријелци из Бањалуке са 321 погођеном метом, а који је важио још 2001. године.

Друго мјесто екипно освојили су чланови "Ловца" из Тузле, док је треће мјесто припало домаћинима из "Таргета". Екипу нових рекордера чине: Миладин Стјепановић са 109 погођених мета, Еврах Јахић такође са 109 погодака и Слаћан Милошевић са 106 погодака.

Сениорски првак БиХ у појединачној конкуренцији је Слаћан Милошевић, а јуниорски Еврах Јахић. Милошевић истиче да је посебно захвалан колеги из клуба Саши Мићић који га је упутуио у чари овог спорта, те наглашава да је

Семберци оборили рекорд БиХ

Бијељинци за три погођене мете надмашили стријелце из Бањалуке који су држали рекорд још од 2001. године

управо Мићић најзаслужнији за резултате које је постигао у протеклом периоду.

Стјепановић, Јахић и Милошевић појачани са Мустафом Беширевићем и Младеном Симићем испунили су норму за одлазак на Свјетско првенство у Осиејек.

СЕНИОРСКИ ПРВАК У ПОЈЕДИНАЧНОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ ПОСТАО СЛАЋАН МИЛОШЕВИЋ

Према ријечима Стјепановића, овим успјехом СК "Семберија" Бијељина у петој години од оснивања објединио је све титуле у сениорској и јуниорској конкуренцији, екипно и појединачно које су освојене на Купу и првенству БиХ. Он посебно захваљује свим члановима клуба на подршци и учешћу у овом великом успјеху.

На такмичењу су наступиле екипе стрелачких клубова из цијеле БиХ које су се пласирале за ово такмичење и то у сениорској и јуниорској конкуренцији.

ЛУ "Гласинац"
Соколац

Акција смањења бројности шакала

Ловци Ловачког удружења "Гласинац" Соколац организовали су 10. септембра акцију смањења

бројности шакала на подношљиву мјеру.

Познато је да шакали причи-

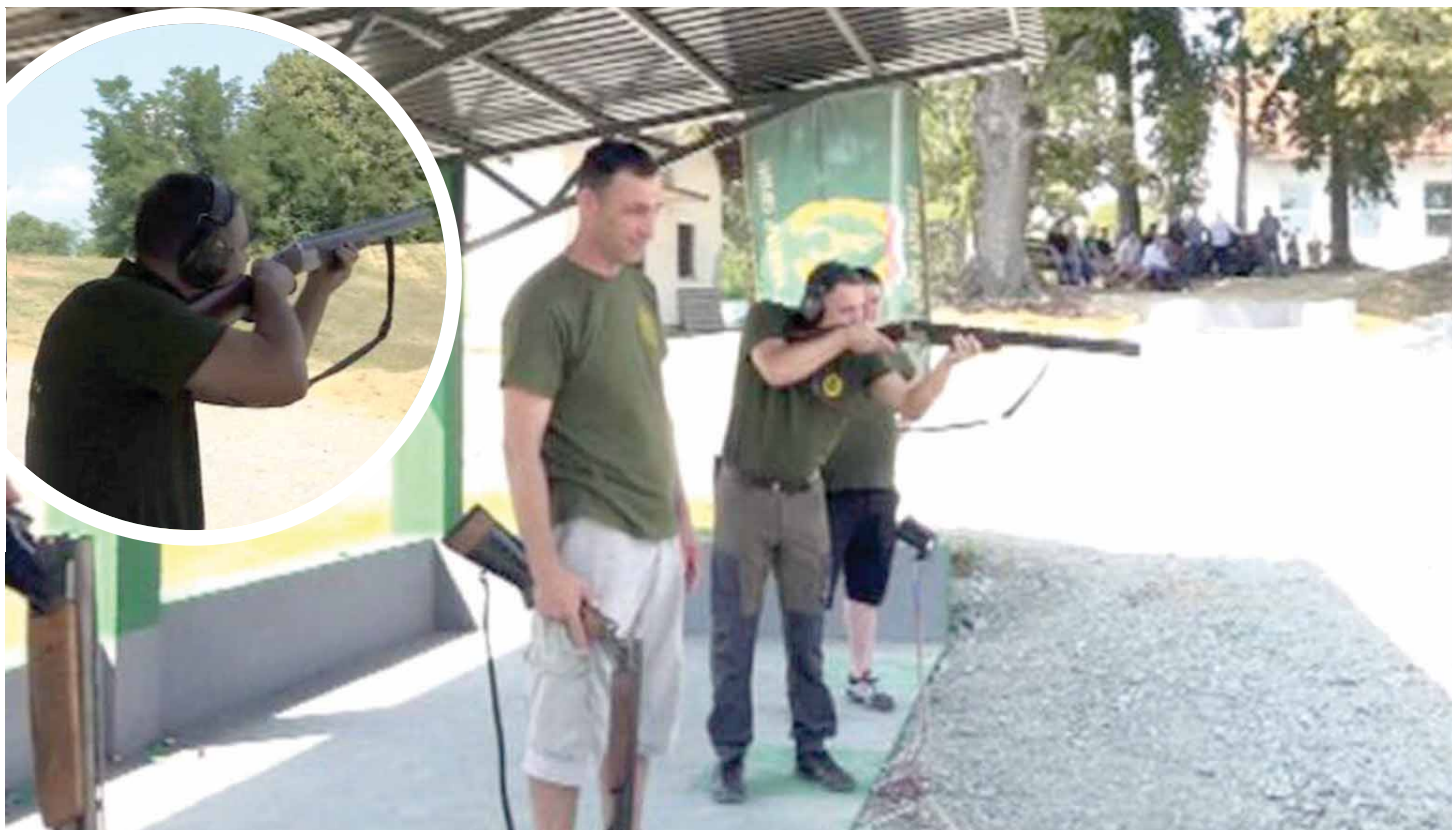
њавају велику штету у ловишту на племенитим врстама дивљачи, а све чешће су забиљежени и слу-

чајеви штете на домаћој стоци, а такође могу бити и преносиоци разних болести.

Предсједник Ловачког удружења "Гласинац" Страхиња Башевић поручио је да је основни задатак овог удружења заштита дивљачи, природе, околине и еколошке равнотеже, као и да су сви задаци до сада обављени одговорно и успјешно.

Ловиште се простире на ловној површини 43.598 хектара и у ловишту се налазе основне врсте дивљачи срнећа, медвјеђа, дивља свиња и вук.

Чланови ЛУ "Јелен" уз помоћ општине и Владе РС изградили јединствен тип полигона

Отворено вишенамјенско стрелиште у Козарској Дубици

Битно је нагласити да оно неће служити само ловцима него и Министарству унутрашњих послова у спровођењу обука пуцања, рекао Боројевић

Лубитељи природе и стрелаштва моћи ће да уживају у новоотвореном вишенамјенском стрелишту у Стривој код Козарске Дубице које је, осим гађања ловачком пушком, намијењено и за коришћење карабина и пиштоља, па ће га за вјешбу користити и полицајци, а рекреативно и демобилисани борци.

Стрелиште за гађање летећих мета изградили су чланови Ловачког удружења "Јелен", секција Кнежица, уз помоћ општине Козарска Дубица, Министарства унутрашњих послова РС, али и Министарства рада и борачко-инвалидске заштите РС.

Предсједник ЛУ "Јелен" Слободан Боројевић је рекао да је ријеч о јединственом типу стрелишта на нашим просторима.

- Битно је нагласити да оно неће служити само ловцима него и Министарству унутрашњих послова у спровођењу обука пуцања - рекао је Боројевић.

Осим летећих мета, направљена је и надстрешница, те у земљу укопана машина из које излијећу голубови.

ИДУЋЕ ГОДИНЕ ЖЕЛЕ ДА ОРГАНИЗУЈУ КУП РС У ГАЂАЊУ ПОКРЕТНИХ МЕТА

- Такође смо направили и платформу са које се из лежећег, сједећег и стојећег става може пуцати у мету - казао је Боројевић.

Свима је драго, каже Боројевић, што ће припадници МУП-а једном годишње баш ту моћи да обављају обуку. Тако су већ добили захтјев од Полицијске управе Приједор па ће на стрелишту бити

организована дводневна обука.

- Догодине ћемо тражити и да одржимо Куп РС у гађању летећих мета, а отварањем стрелишта спасен је од заборавља један простор у којем ће се људи више дружити и окретати селу - рекао је Боројевић.

Објаснио је да је овом стрелишту, које је сада спортско-рекреативно, потребно још мало да постане и комерцијално.

- У том случају биће запослене двије особе, а сви знамо колико у данашњим условима значи некога запослити - рекао је Боројевић.

Подсјетио је да је ловачки дом, који је удаљен од центра Козарске Дубице око 15 километара, некада био школа која је уз помоћ народа радила до Другог свјетског рата, током којег је постала ратна болница. Испричао је да је школа у рату спаљена и порушена, те да је касније обновљена и радила све до 1987. године.

- Од затварања школе, чији зидови памте многе историјске догађаје, објекат је препуштен пропадању и зуб времена је узео своје. Ми ловци смо 2013. године поднијели захтјев и од општине добили на коришћење тај простор, гдје смо направили ловачки дом - рекао је Боројевић.

У школи су, како каже, оставили све табле и детаље који су сачувани, а мјештанима радо уступе простор када им је потребан за неко окупљање.

- У близини школе постојало је игралиште које је прерасло у шуму па смо прије двије године поднијели захтјев општини да нам да и то и ту је сада направљено баш ово стрелиште - рекао је Боројевић.

ЛУ "Јелен"

Ловство је међу најважнијим облицима туризма у Козарској Дубици, а Ловачко удружење "Јелен" основано је давне 1910. године и једно је од првих ловачких друштава на овим просторима. Броји више од 500 чланова и газдује ловиштем које се простира на више од 47.000 хектара.